

Pastor Chris

11/07/2010

HOE HET BEGON - Deel 4 (Gen.2) ***Rust en Relaties***

Welkom bij 'The River' hier in Hasselt. Wij zijn blij dat jullie hier allemaal konden zijn. Ook van harte welkom aan alle bezoekers. Mag de Heer jullie zegenen, bemoedigen, vertroosten, de genade en vrede van God en van onze Here Jezus schenken.

Verleden week waren we getuige van het feit dat God de hemel en de aarde en al het heer geschapen had in zes dagen en dat op de zeven dag de Here God rustte van al hetgeen Hij geschapen had. God was niet uitgeput van het werk, God heeft geen rust nodig. God slaapt noch sluimert, Hij vangt nooit een uiltje. Het eerste bevel dat God de mens gaf was om vruchtbaar te zijn en talrijk te worden, de aarde te onderwerpen en te heersen over alles wat God geschapen had. Dat op zich is al een volle agenda. Maar voordat het werk begon, rustte God.

God hield de mens een levensritme voor. Een levensritme dat 2 doelen nastreeft. Ten eerste houdt dit levensritme de mens fysiek en mentaal gezond bij het uitoefenen van zijn werkzaamheden en ten tweede houdt dit levensritme de relatie met de Schepper gezond, dit is zijn geestelijke gezondheid.

"Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt", zegt Jezus in **Joh.15:8**. Vrucht dragen gebeurt in cycli en seizoenen. Rusten, groeien, vrucht dragen, gesnoeid worden, rusten. En de cyclus begint opnieuw. We kunnen geen vrucht dragen en bijgevolg de Vader niet verheerlijken wanneer

we niet rusten. Jezus vertelde in de parabel van de ware wijnstok dat we moesten rusten in Hem. Dat we tijd met Hem moeten doorbrengen. Groeien lijkt het natuurlijk gevolg te zijn van een juist ritme. Groei is niet hetzelfde als vrucht dragen. Soms verwarren we geestelijke groei met de vrucht zelf. We moeten groeien voordat we vrucht kunnen dragen.

Vrucht dragen is het meest vanzelfsprekende proces van de rank. Als wij geen vrucht dragen, als vrucht dragen niet vanzelfsprekend is in ons eigen leven, dan kan het wel eens zijn dat ons levensritme ontregelt is. We hebben onvoldoende tijd in Hem doorgebracht. Onze takken zijn te lang en te zwak geworden om de vrucht te dragen.

We moeten gesnoeid worden. Dat is niet het leukste aan het leven maar wel levensbelangrijk. We moeten leren wanneer het onze snoeitijd is. Ook al lijkt dat op het eerste gezicht tegen Gods wil, immers ik moet kost wat kost vrucht dragen, het is net dat wat de Here Jezus ons heeft voorgeleefd.

Wanneer het erop aan komt te rusten, moeten we begrijpen hoe God ons geschapen heeft. Dat zal het verschil maken. We zijn allemaal verschillend en rusten of relaxen op verschillende manieren. 'Het rusten' gaat natuurlijk niet alleen over 'niet werken' en 'ontspannen'. We moeten ook tijd apart zetten die we met de Here God alleen doorbrengen. En wanneer we God meer en meer leren kennen, zullen deze tijden van in Hem blijven, de meest verfrissende en versterkende zijn van allemaal.

Gods bedoeling is dat we Zijn ritme volgen op elk niveau van ons leven.

Zo heeft God **dagen** gecreëerd. Elke dag zou op zo'n manier moeten georganiseerd worden dat we tijd hebben voor rust en werk, relaties en ontspanning.

De zeven dagen van een **week** is het volgende niveau. Op dit niveau moeten we minstens 1 dag werkelijk rust inbouwen, de andere 6 dienen om te werken. Gedurende de week moeten we ruimte inbouwen voor speciale familieleden, voor de kerk en mensen die God op ons pad brengt.

Het volgende niveau is de **maand**. Variatie, afwisseling is van belang zodat elke maand niet dezelfde saaie bedoening wordt. Regelmatig een feestje inbouwen en regelmatig een retraite inbouwen is wenselijk.

En dan zijn er tenslotte de **seizoenen** die ons het ons moeten mogelijk maken wat langere periodes te rusten. Seizoenen zijn in Gods schepping ingebouwd en dienen ook in onze levens voor te komen. Wat kunnen zoal seizoenen zijn? Adolescentie, volwassenheid, seizoen van alleenstaande zijn, seizoen van gehuwd zijn, ouderschap, het lege nest wanneer kinderen uitvliegen. Maar ook een nieuwe job of de start van een nieuwe carrière. In elk van die seizoenen moet je tijd vinden om te rusten in Hem en te vrucht te dragen.

Tijden veranderen, samenlevingen veranderen, er wordt meer en meer van de mens geëist. Het ritme wordt steeds opgedreven, we jagen onszelf voorbij. Als ik dit vergelijk met een kaart, want we hebben allemaal wel een soort denkbeeldige kaart in ons hoofd zitten, dan worden die kaarten steeds maar gewijzigd. Het resultaat is dat we niet altijd de juiste weg vinden, of dat we de verkeerde weg kiezen, soms zelfs verloren lopen. In het ergste geval zien we geen uitweg meer en springen we in de ravijn. Onze richting vinden kan enkel met een kompas. Kaarten mogen veranderen zoveel ze willen, als we een kompas hebben, komen we altijd op onze bestemming aan. Het goede nieuws is dat we een kompas hebben. Jezus is ons kompas! Als we zijn discipelen willen zijn, volgen we best zijn voorbeeld.

Drie korte voorbeelden uit het leven van Jezus.

Hij rustte door een langere tijd van terugtrekken: Markus 1:12-13 *"En terstond dreef de Geest Hem uit naar de woestijn. 13 En Hij werd in de woestijn veertig dagen verzocht door de satan en Hij was bij de wilde dieren, en de engelen dienden Hem"*.

Voordat Jezus aan Zijn openbare bediening begon, werd Hij door de Heilige Geest 40 dagen de woestijn ingedreven. Satan verzocht Hem maar de Geest maakte Hem sterk. Jezus was moederziel alleen, weg van de mensen, om tijd met Zijn Vader door te brengen. Jezus wist precies wat Hem te doen stond. Voordat Hij aan zijn bediening begon, trok Hij zich terug in de tegenwoordigheid van Zijn Vader. En Lukas schrijft dat Hij na 40 dagen in de kracht des Geestes terugkeerde naar Galilea.

Wat betekent dat voor ons? Niets anders dan dat ook wij langere tijd met de Vader moeten doorbrengen, in de tegenwoordigheid van de Almachtige tijd moeten spenderen. Wij moeten ons op Hem focussen zonder afgeleid te worden door 'het leven'. Net zoals Jezus moeten wij bij de aanvang van een bediening, een taak, een nieuwe fase in ons leven, geconcentreerd tijd doorbrengen bij de Vader opdat wij kracht mogen ontvangen en opdat onze motieven zuiver mogen zijn.

Regelmatige dagelijkse momenten van stil rusten in de Here:

Markus 1:35-39 *"En vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op en ging naar buiten en Hij ging heen naar een eenzame plaats en bad aldaar. 36 Maar Simon en die met hem waren, gingen Hem achterna, 37 en zij vonden Hem en zeiden tot Hem: Allen zoeken U. 38 En Hij zeide tot hen: Laten wij elders heengaan, naar de naburige plaatsen, opdat Ik ook daar predike; want daartoe ben Ik uitgegaan. 39 En Hij ging prediken in hun synagogen in geheel Galilea, en de boze geesten dreef Hij uit"*.

In dit stukje lezen we dat Jezus, 's morgens voor dag en dauw naar een afgelegen plek ging om er te bidden. Op zich vinden jullie dit misschien niet opmerkelijk omdat we regelmatig lezen dat Jezus zich afzonderde om te bidden maar dit is nog maar de tweede dag in Zijn openbare bediening. (Vergelijk met Adam en Eva). Opmerkelijk dat Jezus gisteren in de kracht des Geestes terugkeerde naar Galilea en dat Hij vandaag alweer de tegenwoordigheid van Zijn Vader opzoekt.

Tot slot: **Jezus leerde de discipelen om te rusten**

Markus 6:30-32 "En de apostelen kwamen weder samen bij Jezus en berichtten Hem al wat zij gedaan en geleerd hadden. 31 En Hij zeide tot hen: Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig. Want er waren velen, die kwamen en gingen, en zij hadden zelfs geen tijd om te eten. 32 En zij vertrokken in het schip naar een eenzame plaats, alleen".

Het lijkt duidelijk dat het leven van de discipelen loopt volgens het patroon dat Jezus hen aanleerde. In dit korte stukje zien we dat de discipelen zich rond Jezus verzamelden om Hem de debrifing te geven van hun zendingsreis. Jezus zond hen weg in vers 7. De Bijbel zegt: "*En Hij riep de twaalfen tot Zich en begon hen uit te zenden, twee aan twee, en gaf hun macht over de onreine geesten*". Er kwamen zoveel mensen die ze moesten bedienen dat er zelfs voor een maaltijd geen tijd over schoot. Jezus zegt hen om Hem naar een eenzame plaats te volgen om er te rusten en te eten. Wij lezen er dikwijls over maar wat is hier aan de hand? Een rasechte opwekking! Moest er vandaag een opwekking plaatsvinden in Hasselt, dan zouden we geen tijd nemen om te rusten en te eten. Dat past toch niet. Mocht er toch iemand van de werkers op zijn gat gaan zitten, dan zou die de waarheid wel horen.

Bediening is prioriteit, vrucht dragen is prioriteit, hard labeur is godsvrucht. Maar niet voor Jezus.

Andere Bijbelse voorbeelden van de Here Jezus waarbij Hij dit ritme aanhoudt zijn te vinden in:

- **Markus 2:13** En Hij ging weder naar buiten, langs de zee, en de gehele schare kwam tot Hem en Hij leerde hen.
- **Markus 3:7** En Jezus trok Zich met zijn discipelen terug naar de zee.
- **Markus 3:13** En Hij ging de berg op en riep tot Zich, wie Hij zelf wilde, en zij kwamen tot Hem.
- **Markus 4:35** En Hij zeide tot hen op die dag, toen het laat geworden was: Laten wij oversteken naar de overkant. 36 En zij lieten de schare achter...
- **Markus 6:45-46** En terstond dwong Hij zijn discipelen in het schip te gaan en Hem vooruit te varen naar de overkant, naar Betsaida, terwijl Hij zelf de schare wegzond. 46 En toen Hij afscheid van hen genomen had, ging Hij naar de berg om te bidden.

Het **goddelijke ritme** voor de laatste maal: Rusten in Hem, groeien, Vrucht dragen, gesnoeid worden, rusten in Hem, groeien, Vrucht dragen

Een andere les die we vinden in hoofdstuk 2 van Genesis handelt over relaties tussen man en vrouw. Dat is voor volgende week. Mag deze week een week van rusten in Hem zijn, van groeien ... Amen.